

rální komisionář Československé Inářské komise ve smyslu § 6 nařízení vlády republiky Československé ze dne 24. června 1920, č. 421 Sb. z. a n.

§ 12.

Kdo jedná proti předpisům tohoto nařízení, bude trestán politickým úřadem první stolice, na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchností, vězením (uzamčením) od jednoho týdne až do dvou měsíců, pokud se nejedná o čin podle přísnějších předpisů zákonných trestů. Vedle trestu na svobodě může být uložena peněžitá pokuta do Kč 2000.—.

Kromě toho může být vysloveno propadnutí onoho zboží, na které se trestné jednání vztahuje; byl-li přestupek spáchán při provozování živnosti, může být vyslovena též ztráta živnosti na určitý čas nebo navždy.

§ 13.

Kdo pobádá jiného k činům trestným podle tohoto nařízení aneb spolupůsobí při provádění těchto činů, podléhá stejnému trestu jako pachatel.

§ 14.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr obchodu v dohodě s ministrem zemědělství.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Průša v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Fatka v. r.	Husák v. r.

Čís. 535.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 20. září 1920, č. 86 935/27.136

o skončení upisovací lhůty na IV. státní půjčku republiky Československé.

Ve smyslu § 12 vládního nařízení ze dne 27. července 1920, č. 454 Sb. z. a n., určuje se konec upisovací lhůty pro osoby jmenované v § 3 zákona ze dne 24. června 1920, č. 417 Sb. z. a n. (osoby privilegované), vyjma jmění opatrovnícká a sirotčí, dne 31. října 1920.

Po uplynutí této lhůty budou od osob uvedených v předcházejícím odstavci přijímány úpisy na IV. státní půjčku jen v těchto případech:

1. Nalézají-li se dluhopisy válečných půjček dosud v cizině, odkud budou dovezeny do území Československé republiky podle předpisů, které ještě budou vydány.

2. Prokáže-li upisovatel, že válečné půjčky, jejichž chce při upisování použití, byly ještě dnem 15. října 1920 zastaveny nejméně do 30% imenovitě jejich hodnoty, a že tyto válečné půjčky tvořily jedinou zástavu za dotyčnou lombardní zápůjčku.

3. Byla-li teprve po 1. říjnu 1920 s podnikem podléhajícím zákonu ze dne 11. prosince 1919, č. 12 Sb. z. a n. z r. 1920, provedena současně nostrifikace pensijního nebo jiného pojišťovacího ústavu při podniku tom pozůstávajícího.

4. Jedná-li se o dluhopisy válečných půjček, kterých použil peněžní ústav, pokud patří mezi osoby privilegované, k upisování IV. státní půjčky po rozumu § 9, odst. 3. a 4. zákona ze dne 24. června 1920, č. 417 Sb. z. a n.

Správce ministerstva financí:

Dr. Engliš v. r.